

Tanketeater om eksistens

Af Kirsten Dahl
kultur@stiften.dk

Dine gener? Dit ydre udseende? Der hvor du er født? Der hvor du er vokset op? Hvad bestemmer din eksistens og identitet? Hvad bestemmer hvordan du føler indeni? Og er din identitet ideologisk betinget? Betinget af om du er vokset op i et kapitalistisk styre eller et kommunistisk? Alle de spørgsmål – og flere til stiller Teatret Opus X's nye forestilling »Hånden i hjertet«.

Sandra Yi Sencindiver, Solvej K. Christiansen, Thomas Hwan

En nordkoreansk kvinde, Hyun Hee, gribes i at have sprængt et sydkoreansk fly i luften i genforeningens hellige navn og en antropologisk oprulning af hvad der har bevæget hende til at drive det så vidt sættes i gang.

Den mand, Bror, der sættes til at udsørge hende, kalder sig amerikaner, fordi han som adopteret har boet 98 procent af sit liv i USA. Men genetisk set er han også fra Korea. Vel at mærke fra Sydkorea. Og den oprindelsesmæssige geografiskkulturelle samhørighed forener Hyun Hee og Bror både mentalt og følelsesmæssigt. Også selvom de begge er fra et land, som ideologisk set i koldkrigsårene blev delt i et kapitalistisk syd og et kommunistisk nord.

For netop det at betragte splittelse som en krisesituation frem for at se det som et uadskilleligt dualistisk hele af godt og ondt, er et centralt omdrejningspunkt i den meget reflekterende forestilling. Behøver vi tænke tingene som et enten-eller, spørger forestillingen.

Tanketeater kunne man måske kalde det eksperiment som den unge dramatiker Joan Rang Christensen har begået sammen med instruktøren Poul Storm. For vi vrider hjernen undervejs for at finde svar på stykkets to personers alias menneskets identitetsmæssige spørgsmål.

Køligt, distanceret teater kunne man også kalde det, i og med at Poul Storm har iscenesat med en næsten matematisk stiliseret enkelhed af fasthed, rene linjer og gentagelser.

De fem medvirkende danske spillere, hvoraf tre har asiatisk udseende og ifølge programmet er adopterede, glider ud og ind af den nøgne skydedørskulisse som brikker i det spørgende spil. Steder, tider og historier afløser hinanden i et spil, som veksler mellem skuespil, maskespil, sang og musik.

Og netop det musiske, og det at Ralph Denzer er tilstede og opfører sine kompositioner live og i helt tæt samspil med skuespillernes sceniske aktioner, giver spillet en sanselig nærværende nerve. Musikken er nøglen, som lirker hjertet op. Det er fløjtens, trompetens og sangens ikke-håndgribelighed som kitter alle tekstens replikker om storpolitik sammen med de to hovedpersoners personlige historie, som efterhånden bliver flettet sammen. Takket være musikken og den, med tiden lidt forudsigelige, rytmisk stramme iscenesættelsesfacon, æder man undervejs de lidt for forudsigelige og for akademiske tekstplasser, og tilskyndes til lige at overveje, hvad det egentligt er, som har betydning for ens identitet – for den man oplever sig selv som, og for de handlinger man gør. Stykket ødsler bevidst ikke med svar. Men eet giver den: at konfrontation og møder mellem modsætninger åbner og udvider horisonter.

»Hånden i Hjertet«

Teater

#####

Af Joan Rang Christensen. Instruktion: Poul Storm. Scenografi: Jesper Corneliussen.
Koreografi: Ibjangscener Sandra Yi Sencindiver. Musik: Ralph Denzer. Medvirkende: Solvej K. Christensen, Thomas Hwan, Sandra Yi Sencindiver, Morten Lützhøft og Lars B. Pihl.
Producent: Teatret Opus X v. Poul Storm. Premiere på Entré Scenen 2. april kl.20. Spiller til og med 10. april ma-fre. kl.20. Lør. kl.17.